

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 80.201 van 11 mei 1999
in de zaak A. 82.103/VII-17.691.**

In zake : Ludovicus CLAESSEN,
wonende te RETIE,
Kortijnen 2

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat Herman LANGE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Schemersstraat 30.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Ludovicus CLAESSEN op 22 januari 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 20 maart 1998 waarbij zijn beroep aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 20 mei 1998 houdende het gedeeltelijk verlenen van de vergunning aan verzoeker om een kalverbedrijf gelegen te 2470 Retie, Kortijnen 2, te exploiteren, ongegrond wordt verklaard;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 19 maart 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 april 1999, op welke datum de zaak wordt uitgesteld tot de openbare terechtzitting van 22 april 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat R. GIELEN, die verschijnt voor verzoeker en van Advocaat H. LANGE, die verschijnt voor de verwerende partij ;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 26 juli 1988 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Retie aan verzoeker een exploitatievergunning voor het uitbaten van kalverstallen voor ongeveer 1.000 kalveren, en zulks voor een termijn van 10 jaar.

1.2. Op 19 november 1997 dient verzoeker bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen een milieuvergunningsaanvraag in voor het verder in bedrijf houden van een kalverbedrijf voor het houden van 600 kalveren en te veranderen door uitbreiding met 3 opslagplaatsen voor stookolie in enkelwandige onder-

grondse tanks en een mengmestsilo met een capaciteit van 1.202 m³.

1.3. Op 20 mei 1998 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen aan verzoeker een milieuvergunning "tot het hermachtigen van een kalverbedrijf voor het houden van 420 kalveren en het veranderen door uitbreiding met een mengmestsilo met een capaciteit van 1.202 m³ (763 m³ reeds vergund) tot een totale opslag van 1.965 m³", en zulks voor een termijn die eindigt op 19 mei 2013.

De vergunning wordt geweigerd voor het houden van 180 kalveren en de uitbreiding met twee opslagplaatsen voor stookolie (1 X 5.000 l en 1 X 1.000 l) in ondergrondse enkelwandige tanks.

1.4. Met een aangetekend schrijven van 25 juni 1998 tekent verzoeker bij de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling beroep aan "tegen de beslissing tot het maar gedeeltelijk hernieuwen van de bestaande vergunning voor 600 kalveren".

1.5. In het kader van de beroepsprocedure worden een reeks adviezen uitgebracht.

De administratie gezondheidszorg, en de afdeling stedenbouwkundige vergunningen van AROHM adviseren principieel gunstig.

De afdeling milieuvergunningen stelt voor een vergunning te verlenen voor het houden van 600 kalveren en de uitbreiding met een mengmestsilo van 1.202 m³ (tot een totale capaciteit van 1.965 m³), en de vergunning te weigeren voor de opslagplaatsen van stookolie in ondergrondse enkelwandige tanks.

Op 10 september 1998 verleent de Vlaamse landmaatschappij slechts een gunstig advies voor de hernieuwing van de vergunning tot exploitatie van 420 mestkalveren en mestopslagplaatsen met een totale capaciteit van 1.965 m³ dierlijke mest. In het advies

wordt ervan uitgegaan dat verzoekers inrichting behoort tot een bedrijf dat niet genotificeerd is als gezinsveeteeltbedrijf.

In haar advies van 18 september 1998 stelt de gewestelijke milieuvergunningscommissie voor het beroep ongegrond te verklaren en de beslissing van de bestendige deputatie te bevestigen. Ook in dat advies wordt gesteld dat verzoekers inrichting behoort tot een bedrijf dat niet genotificeerd is als gezinsveeteeltbedrijf.

1.6. Op 20 november 1998 wordt de thans bestreden beslissing genomen.

Het beroep van verzoeker wordt ongegrond verklaard. Voor wat betreft de weigering voor het houden van 180 kalveren worden volgende motieven aangevoerd :

"Overwegende dat deze inrichting behoort tot een bedrijf dat niet genotificeerd is als een gezinsveeteeltbedrijf; dat de aanvraag betrekking heeft op de hernieuwing van de vergunning van deze inrichting, en derhalve de bepalingen van artikel 4, § 1, 2° van het Vergunningenbesluit van toepassing zijn;

Overwegende dat volgens artikel 4, § 1, 2°, a) van het Vergunningenbesluit, de opgegeven grondverbonden mestafzet niet in aanmerking genomen kan worden; dat de bijkomende mestafzetcontracten, die werden opge maakt in het kader van deze vergunningsaanvraag, dus niet in aanmerking kunnen genomen worden; dat de som van de grondgebonden afzet, de afzet via verwerking en de afzet via export 2.188 kg P_2O_5 /jaar bedraagt; dat de totale gewenste vergunde mestproductie van het bedrijf waartoe deze inrichting behoort 3.120 kg P_2O_5 /jaar bedraagt (overeenkomstig 600 mestkalveren); dat er dus onvoldoende mestafzetmogelijkheid naar de toekomst bewezen is; dat mits de beperking van de vergunning van deze inrichting tot 420 mestkalveren wel voldaan is aan artikel 4, § 1, 2°, a) van het vermelde Vergunningenbesluit; dat derhalve deze vergunning dient gereduceerd te worden tot het houden van 420 mestkalveren";

1.7. In verband met de notificatie van de inrichting van verzoeker als gezinsveeteeltbe-

drijf -hetgeen in deze zaak van cruciaal belang is- zijn volgende feiten relevant :

a) Uit de bijlagen 4 en 5 bij het verzoekschrift blijkt dat de Vlaamse landmaatschappij op 31 oktober 1997 met betrekking tot verzoekers bedrijf een beslissing nam houdende weigering tot notificatie als gezinsveeteeltbedrijf. Op 26 november stelde verzoeker daartegen beroep in, doch met een ministerieel besluit van 3 maart 1998 werd dit beroep ongegrond verklaard en werd de bestreden weigering van de mestbank van 31 oktober 1997 bevestigd.

b) In bijlage 3 bij het verzoekschrift steekt een faxbericht dd. 20 januari 1999, uitgaande van de Vlaamse landmaatschappij en gericht aan de raadsvrouw van verzoeker. Daarin staat te lezen wat volgt :

"Geachte,

In antwoord op uw vraag kan ik u bevestigen dat de Heer L. CLAESSEN, Kortijnen 2 te Retie na een administratieve controle voorlopig genotificeerd werd als gezinsveeteeltbedrijf voor 1998.

De normale procedure omtrent de notificatie als gezinsveeteeltbedrijf is dat enkel die bedrijven die als niet-gezinsveeteeltbedrijf genotificeerd worden, een aangetekend schrijven van de Mestbank ontvangen met de vermelding van hun niet-notificatie en de reden waarom. Aan gezinsveeteeltbedrijven wordt geen bevestiging van hun statuut verzonden".

c) Op het aangifteformulier van de Mestbank van de Vlaamse landmaatschappij "aanslagjaar 1999 - productiejaar 1998" van 12 februari 1999 staat voor wat betreft verzoekers inrichting onder meer vermeld :

"U bent in 1998 genotificeerd als niet-gezinsveeteeltbedrijf".

d) In een brief van 19 februari 1999, eveneens uitgaande van de Vlaamse landmaatschappij van 19 februari 1999 wordt aan verzoeker medegedeeld :

"Begin vorige week ontving U Uw aangifteformulier van de Mestbank waarop vermeld staat dat Uw bedrijf voor 1998 als niet-gezinsveeteeltbedrijf werd genotificeerd. Door een technische fout is er echter iets mis gelopen met deze vermelding.

U dient deze formulering op de aangifte 1999 dan ook als onbestaande te beschouwen.

(...)"

g) Door de raadsman van de verwerende partij wordt in verband met het bedrijf van verzoeker nog een brief van 12 april 1999 van de Vlaamse landmaatschappij neergelegd, waarin het volgende staat te lezen :

"De inrichting van de heer CLAESSEN werd voor wat betreft het aanslagjaar 1997 genotificeerd als niet-gezinsveeteeltbedrijf. Dit wil zeggen dat voor alle aspecten van het Mestdecreet (dus ook de milieuvergunningadvisering) dient beschouwd te worden als een niet-gezinsveeteeltbedrijf, en dit tot 31/12/1998. De milieuvergunningsaanvraag dateert van 19/11/1997.

Enige praktische uitleg over hoe de notificatie als gezinsveeteeltbedrijf door de Mestbank wordt gecontroleerd.

De notificatie gebeurt steeds op jaarbasis (voor een geheel jaar). Een bedrijf kan dus niet in het midden van het jaar van statuut veranderen. Als algemene regel is bepaald dat bedrijven die in jaar X door de Mestbank als niet-gezinsveeteeltbedrijf worden genotificeerd, en die in het jaar X+1 verklaren aan alle voorwaarden te voldoen, voor het gehele jaar X+1 als niet-gezinsveeteeltbedrijf worden beschouwd. Zij zijn dus geheel het jaar X+1 onderworpen aan de regeling uitgewerkt voor niet-gezinsveeteeltbedrijf (geen burenregeling, specifieke vergunningadvisering, LAT-plicht, ...).

U dient immers te weten dat de controle van de notificatie als gezinsveeteeltbedrijf gebaseerd is op de jaarlijkse aangifte, welke voor 15/3 moet worden ingediend. Het is voor de Mestbank slechts mogelijk om in de loop van het jaar X deze 40.000 dossiers te controleren.

De Heer CLAESSEN werd op 31/10/1997 als niet-gezinsveeteeltbedrijf door de Mestbank genotificeerd. Deze beslissing werd in beroep door de Minister op 3/3/1998 bevestigd. Op basis van de notificatie als niet-gezinsveeteeltbedrijf in 1997, wordt het bedrijf van de Heer CLAESSEN voor geheel 1998 als niet-gezinsveeteeltbedrijf beschouwd.

Tevens wordt bij de vergunningadvisering door de Mestbank steeds gekeken naar de 'gezinsveeteelttoestand' op het moment van ontvankelijk en volledig verklaren van het dossier. Verder wijzigingen worden niet in aanmerking genomen".

De stukken c) tot en met e) zijn neergelegd als reactie op de vraag aan de partijen gesteld door het bevoegd lid van het auditoraat in toepassing van artikel 12, eerste lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, om duidelijkheid te verschaffen aangaande de notificatie van verzoekers bedrijf als gezinsveeteeltbedrijf voor het jaar 1998;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat verzoeker het eerste middel afleidt

"uit de schending door de heer Minister van artikel 4 §2, 1° Vergunningsbesluit van de Vlaamse Regering d.d. 20 december 1995,

doordat

de heer Minister toepassing maakt van artikel 4 §1, 2° (zie pagina 6, 4° alinea, van het Besluit van de Minister) wat van toepassing is bij de beoordeling van de vergunningsaanvraag voor een inrichting conform een bedrijf dat niet voldoet aan de voorwaarden van een gezinsveeteeltbedrijf,

terwijl

op het ogenblik van de beoordeling van het beroep het bedrijf van betrokkene wél degelijk aan de voorwaarden voldeed van gezinsveeteeltbedrijf (gegeven het feit dat hij noch op het ogenblik van het beroep noch tot op heden, enige kennisgeving heeft ontvangen van de Mestbank dat hij niet genotificeerd is als gezinsveeteeltbedrijf en er derhalve kan en mag op vertrouwen dat hij voor 1998 genotificeerd is, wat het gevraagde attest in bijlage ook aantoont (zie BIJLAGE, stuk nr. 3),

zodat

de Minister niet het artikel 4 §1 2° doch wél artikel 4 §2 1° van het Vergunningsbesluit had moeten

toepassen, waardoor de verkeerde besluiten getrokken werden met betrekking tot de grondverbonden mestafzet (zie pagina 6 laatste alinea van het Besluit van de Minister), zodat de door de betrokkene voorgelegde burenenregelingen wel degelijk door de Minister in aanmerking had moeten genomen worden, zodat niet hoefde gereduceerd te worden tot 420 kalveren";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota desbetreffend doet gelden wat volgt :

"Zoals blijkt uit het advies van de Vlaamse Landmaatschappij (stuk 6), is het bedrijf van verzoekende partij een vergunde inrichting, die niet als gezinsveeteeltbedrijf genotificeerd is; zie het Ministeriële Besluit van 3 maart 1998 (stuk 5 in het dossier van verzoekende partij).

De procedure in verband met de notificatie is zo dat zij, uiteraard op basis van een beoordeling van de toestand van het bedrijf in het verleden, aanleiding geeft tot een beoordeling die haar uitwerking slechts zal hebben voor de toekomst.

Verzoekende partij heeft in 1997 een aanvraag gedaan, waarop de Mestbank op 31.10.1997 afwijzend heeft beschikt, en, na beroep werd deze beslissing bevestigd bij Ministerieel Besluit van 3 maart 1998.

Deze notificatie als niet gezinsveeteeltbedrijf loopt uiteraard door tot er anders over is beslist, en zulks is gebeurd in de loop van 1998, wat als gevolg heeft dat met ingang van 1.1.1999 het bedrijf wel erkend is als gezinsveeteeltbedrijf.

Het bovenstaande toont evenwel aan dat de Ministeriële Beslissing van 20.11.1998 er correct van uitgegaan is dat het bewuste bedrijf niet als gezinsveeteeltbedrijf was erkend, zodat een juiste toepassing van het vergunningsbsluit werd gemaakt";

2.3.1. Overwegende dat zoals sub 1.6. is weergegeven in de bestreden beslissing er wordt van uitgegaan dat verzoekers bedrijf behoort tot een bedrijf dat niet genotificeerd is als gezinsveeteeltbedrijf; dat in dergelijk geval artikel 4, § 1, 2°, van het besluit van de Vlaamse regering van 20 december 1995 tot uitvoering van de artikelen 33 en 34 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (vergunningenbesluit) van toepassing is en dat op grond van die bepaling

slechts een vergunning voor 420 mestkalveren kan worden verleend;

2.3.2. Overwegende dat artikel 4, §1, 2°, a), van het vergunningenbesluit bepaalt wat volgt :

"§1. Als de Vlaamse regering vaststelt dat één van de in artikel 33, §1, van het decreet bepaalde maxima overschreden is, mag de bevoegde vergunningverlenende overheid, voor een inrichting behorende bij een bedrijf dat niet voldoet aan de voorwaarden gesteld voor het gezinsveeteeltbedrijf, in afwijking van de bepalingen van artikel 3, alleen een vergunning verlenen of een melding van overname akteren met betrekking tot de rubrieken 9.3 tot 9.8 van de indelingslijst in de volgende gevallen :

(...)

2° De vergunningsaanvraag heeft betrekking op de hernieuwing van een vergunning of op een verandering zonder uitbreiding van de mestproductie, van een bestaande veeteeltinrichting horende bij een niet-gezinsveeteeltbedrijf. Bij de vergunningsaanvraag dient aan elk van de volgende voorwaarden voldaan te zijn :

a) de som van de grondgebonden afzet, de afzet via verwerking en de afzet via export, moet minstens even groot zijn als de som van de vergunde producties van alle inrichtingen van het bedrijf samen";

dat artikel 4, §2, 1°, van het vergunningenbesluit bepaalt :

"§2. Als de Vlaamse regering vaststelt dat één van de in artikel 33, §1 van het decreet bepaalde maxima overschreden is, mag de bevoegde vergunningverlenende overheid, alleen voor een inrichting of een bedrijf die voldoet aan de voorwaarden gesteld voor het gezinsveeteeltbedrijf, in afwijking van de bepalingen van artikel 3, een vergunning verlenen met betrekking tot de rubrieken 9.3 tot 9.8 van de indelingslijst in de volgende gevallen :

1° De vergunningsaanvraag heeft betrekking op de hernieuwing van een vergunning of op de verandering zonder uitbreiding van de mestproductie, van een bestaande veeteeltinrichting horende bij een gezinsveeteeltbedrijf. De bepalingen van artikel 3, §2, 1° blijven onverminderd geldig";

dat uit evengenoemd artikel 3, § 2, 1°, onder meer voortvloeit dat nog een vergunning kan verleend worden als onder meer aan volgende voorwaarde is voldaan :

"de som van de grondgebonden afzet, de grondverbonden afzet, de afzet via verwerking en de afzet via export, moet minstens even groot zijn als de som van de vergunde productie van alle inrichtingen van het bedrijf samen";

dat dienvolgens -in tegenstelling met het bepaalde in artikel 4, §1, 2°, a)- ook de grondverbonden afzet in aanmerking kan worden genomen, zodat het een heel verschil kan uitmaken of een bedrijf al of niet aan de voorwaarden gesteld voor het gezinsveeteeltbedrijf voldoet;

2.3.3. Overwegende dat artikel 2bis, § 1, van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen luidt als volgt :

"Een bedrijf waar vee gehouden wordt kan, met het oog op de toepassing van dit decreet, genotificeerd worden als gezinsveeteeltbedrijf. De notificatie geschiedt jaarlijks op basis van de in artikel 3, § 1, vermelde aangifte";

dat artikel 2 van het vergunningenbesluit van 20 december 1995 betrekking heeft op de aangifte van de bedrijfssituatie, en het tevens bepaalt dat de bedrijven die wensen te voldoen aan de voorwaarden van gezinsveeteeltbedrijf, zoals bepaald in artikel 2bis van het decreet, bij hun aangifte een aantal documenten dienen te voegen (die worden opgesomd); dat dit artikel 2 tevens bepaalt :

"Als de Mestbank vaststelt dat manifest niet voldaan is aan de notificatievoorwaarden, wordt dit bedrijf niet als gezinsbedrijf genotificeerd.

De Mestbank geeft hiervan kennis aan de aangever. Deze laatste kan tegen deze beslissing per aangetekend schrijven in beroep gaan bij de minister binnen dertig dagen nadat hij kennis kreeg van de beslissing van de Mestbank. De minister beslist over het beroep binnen de zestig dagen na aangifte bij de post van de brief die het beroep bevat";

dat uit de bovenstaande bepalingen prima facie kan worden afgeleid dat de notificatie als gezinsveeteeltbedrijf jaarlijks geschiedt; dat dit overigens ook wordt bevestigd in de brief van de Vlaamse landmaatschappij van 12 april 1999;

2.3.4. Overwegende dat gelet op het door verzoeker neergelegde faxbericht van 20 januari 1999 en op de brief van 19 februari 1999, beide uitgaande van de Vlaamse landmaatschappij, in de huidige stand van de procedure kan worden aangenomen dat verzoekers bedrijf voor 1998 als gezinsveeteeltbedrijf werd genotificeerd; dat op het eerste gezicht dan ook lijkt te mogen worden aangenomen dat om na te gaan of de inrichting van de vergunningsaanvrager onder de toepassing valt van artikel 4, § 1, 2°, a, dan wel van artikel 4, § 2, 1°, van het vergunningbesluit van 20 december 1995 de vergunningverlenende overheid zich dient te steunen op de meest recente gegevens waarover zij beschikt, in casu op de toestand voor 1998; dat het standpunt van de Vlaamse landmaatschappij weergegeven in haar brief van 12 april 1999, met name dat op basis van de notificatie als niet gezinsveeteeltbedrijf in 1997 verzoekers bedrijf voor geheel 1998 als niet gezinsveeteeltbedrijf moet worden beschouwd, prima facie haaks staat op de verplichting tot jaarlijkse notificatie en alzo geen steun lijkt te kunnen vinden in het meststoffendecreet en zijn uitvoeringsbesluiten; dat in elk geval de Vlaamse landmaatschappij geen decretale of reglementaire bepaling aanwijst die tot een conclusie noopt die haaks lijkt te staan op het systeem van de jaarlijkse aangiften; dat het eerste middel ernstig is;

3. Overwegende, wat de vereiste van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat verzoeker aan de hand van voorgelegde stukken aannemelijk maakt dat een vermindering van het aantal kalveren met 30 % op

een totale bezetting van 600 kalveren het voortbestaan van zijn kalverbedrijf in het gedrang brengt;

4. Overwegende dat is voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil er vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 20 november 1998 waarbij het beroep door Ludovicus CLAESSEN aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 20 mei 1998 houdende het gedeeltelijk verlenen van de vergunning om een kalverbedrijf gelegen te 2470 Retie, Kortijnen 2, te exploiteren ongegrond wordt verklaard.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf mei 1900 negenennegentig, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.